

Jane Kaufman: BUDOVÁNÍ LEPŠÍHO SVĚTA A POLITICI - CHAMTIVÉ TVORY NEJNIŽŠÍCH CHARAKTEROVÝCH VLASTNOSTÍ BEZ POCHOPENÍ ZODPOVĚDNOSTI

- CZ24 News | 11. května 2023

ČESKO: Říkají, že je inflace a proto se zdražuje. Není to pravda, ten slovosled je zcela opačný. Napřed nás strašili se zdražováním. Je to starý, známý trik a přesto na něj pokaždé naletíme. Namísto abychom ihned začali protestovat, tak jsme trpělivě čekali, až se začne zdražovat, snad abychom to už - probůh - měli za sebou!

Tím, že nás strašili, nás dostali do stadia napjatého očekávání. Když pak později skutečně začali zdražovat, nikdo hned nereptal. Každý si oddechl, vždyť to přece říkali a hlavně že už dál nemusíme být napjatí a čekat. Až teprve později, mnohým to došlo a začali protestovat. Přesto se zdražovalo stále dál. Vyšší ceny pochopitelně snížily hodnotu české koruny, amerického dolaru, francouzského franku a všech ostatních měn a pak jsme měli inflaci.

Christine Lagarde, ředitelka Evropské národní banky naivně prohlásila, že „inflace přišla odnikud.“ Zjevně nedává pozor. Na ředitelku takové instituce by měla být víc obezřetná a s největší pravděpodobností mluvit méně. Nikdo není hloupý, dokud nezačne mluvit.

Jenže kdo shrábl ten rozdíl mezi původní cenou a zdraženou cenou? Vláda si přišla na své na zvýšených daních, to je jasné, ale pořád ještě zde byl podstatný přebytek, který spolehlivě nedostali výrobci. Sedláci určitě neobdrželi víc za mléko a zemědělské produkty, které dávali na trh. Průmysloví výrobci si nemohli čítat víc za to, co prodávají, A všichni ostatní s nimi, i když teď platí víc za potřebný materiál, své vlastní výrobky moc zdražit nemohou, protože by je nikdo nekupoval.

Takže pak dostáváme hlášení, že průmysloví výrobci krachují a nadobro zavírají firmy. Zato dodavatelé energií mají nevídané zisky a s nimi mnozí ostatní, vesměs překupníci, organizátoři, obchodníci a jim podobní. Ten, kdo patřičný produkt nebo výrobek vyprodukoval, vypěstoval, vyrobil, nebo vydoloval, nedostane o moc víc než předtím. A stejným dílem nedostanou přidáno na platech ti, kteří ty produkty v obchodech prodávají.

Možná jsou nějaké výjimky - nevím o nich.

Dá se říci, že to celé je jeden velký podvod a snaha o zničení naší zemědělské a průmyslové základny, včetně okradení obyvatelstva o poslední peníze, co mají zašité v matraci. Je to plán na naše zničení a naše vlády, protože jsou věrnými slouhy diktátorských globalistů, ať už je to WEF, nebo WHO, IMF, Světová banka, nebo kdokoliv jiný, poslušně zavádějí jejich nesmyslné a protilidské reformy.

Tito lidé, v těch nejvyšších pozicích moci si myslí, že když zcela okradou nás, že se pak sami budou mít o to líp. Jenže to není jak tento svět funguje. Čím víc budou sami mít (a my o to méně), tím víc je jejich majetek nebude těšit.

Je jeden přírodní zákon, který nikdy neselže (stejně, jako nikdy neselže žádný jiný přírodní zákon).

Tento přírodní zákon říká, že tlak vyvolává protitlak. Proti tomu nic nezmůžeme, tlak vždycky vyvolává protitlak a vždycky ho vyvolávat bude. Tak jak já budu tláčit prstem na podložku, stejně tak bude podložka tláčit zpátky na můj prst.

Takže až nás všichni ti multi-bilionáři okradou o všechno, co nám ještě zbývá, pak se ten protitlak projeví v tom, že dostanou zpátky náš zármutek, zoufalství, zklamání, hlad a všechno ostatní. Ani jejich obrovské peníze jim nebudou schopny koupit štěstí a zajistit spokojený život. Budou se neustále pachtit po větším a větším množství peněz, o kterých si budou myslet, že to docílí. Zároveň budou posedlí stihomamem, budou se bát, že je někdo okradne, ale to hlavní bude, že nebudou schopni spokojeně žít. Nebudou nikdy opravdu šťastni.

To je, co přináší materialismus – posedlost mamonem, posedlost strachem ze ztráty a věčně nespokojený život.

Robotika na pomoc

[Globalisté](#), ti věční manipulátoři a neúnavní strůjci problémů si myslí, že nás mohou vyhubit, protože podle nich jsme jen zbyteční jedlíci. Jejich tajný záměr je nahradit nás roboty. Jenže to není tak snadné, jak se to zdá. Předně, někdo ty roboty musí vyrábět, někdo je musí ovládat, dodávat jim informace, udržovat baterie, které je pohání a starat se o jejich celkovou údržbu. Veškerá tato práce je vysoce odborná, takže ji nemůže vykonávat leckdo.

Bez mazání zatuhnou pohyblivé části robota, kovové části mohou při nevhodném skladování zrezivět a baterie musí být vyměňovány, protože stárnou. Informace, pomocí kterých AI (artificial intelligence) ohromuje dnešní svět rovněž stárnou a musí být doplňovány o nová fakta, nové zkušenosti, zásady, příklady, vynálezy a mnoho jiného.

Takže myslet si, že vyrobíme zástup robotů a nepotřebujeme lidi, je zrovna tak nesmysl.

Když máte jednoho člověka v pralese, tak většinou nepřežije. Nedokáže se ubránit podmínkám, ve kterých se nachází. Když tam budete mít deset lidí, tak přežijí a čím víc jich bude, tím snadnější bude i jejich snaha ubránit se nepříznivým podmínkám divočiny. Stejně tak my lidé, čím víc nás bude, tím víc zdrojů objevíme, tím snadněji se nám bude žít a tím lépe se budeme umět postarat o změny, které bude vyvíjející se svět nutně potřebovat.

Materialismus k ovládání druhých

Psychopati, zvaní globalisté, kterým mamon dočista vymazal mozek, takže nemyslí, chtějí své miliardy využít na ovládání nás. Možná se bojí, že kdybychom měli volnost a svobodu, že bychom ji zneužili proti nim – to je, co by oni sami udělali a dělají, takže si říkají, proč bychom to neudělali my?

Tito lidé jsou proti jakémukoliv pokroku. Proto nám chtějí vzít auta, letadla, elektřinu a jiné energetické zdroje a spolu s nimi všechno to, co naše pokročilá lidská společnost vymyslela, aby každému usnadnila život. Jenže globalisté nám tohleto nepřejí. Chtějí to sami pro sebe, všecek pokrok a všechno pohodlí světa, ale ne pro nás.

Snad mají perverzní radost, když nás vidí strádat, zatím co oni sami si žijí jako v bavlne. Anebo se bojí, že když bude technický a společenský vývoj pokračovat, že se lidská společnost změní na něco, kde budou peníze zbytečné a oni pak budou poslední z posledních, protože veškeré jejich znalosti, schopnosti vědomosti a inteligence spočívají v tom, že mají hodně peněz.

Světový systém

Každý národ je jiný, má jiné cíle a zájmy a dává přednost jiným hodnotám. Některé národy si nevážíly zlata, protože ho měly nadbytek a neznaly jeho použití, zatím co jiní by za zlatem běželi pěšky přes celý světadíl. Jsou národy, které si neváží jiných věcí, jen proto, že jich mají hodně, zatím co jiní by za to stejné dali poslední peníze.

A přitom jsme všichni jaksi stejní. I když, pravda, je zde rozdíl mezi Západem a Východem. Odbočka Evropské unie, zvaná Eurostat pravidelně vydává různé statistické údaje z celého světa. Podle nich, Evropané dávají přednost kvalitě života, kdežto Američané upřednostňují hromadění bohatství. Je k tomu ovšem důvod, Američané se pachtí za penězi, protože jsou nezajištěni. Většina z nich ani nemá zdravotní pojistku a když onemocní, tak ztratí všechno, co měli, i střechu nad hlavou.

Někdo by navrhl tento problém řešit konstruktivně a platit si zdravotní pojistku, ale tyto pojistky jsou v Americe tak drahé, že člověk ztratí všechno, i střechu nad hlavou a ani na to nemusí onemocnět. A to ještě ke všemu zdravotní pojistky nekryjí všechno. Na každou nemoc je finanční limit a když je tento překročen, pojistka už dál neplatí. A co je ještě horší, žádná jiná pojišťovna pak člověka nepřijme.

Stejně tak s pojistkou proti požáru v zemi, kde je převážná většina domů ze dřeva. Jakmile je někde oheň, pak další tři roky není tento dům žádnou pojišťovnou pojistitelný. A za tři roky se může ledacos stát.

Dnes je snaha vytvořit tento americký systém po celém světě. Je to snaha připravit nás o všechno, co máme, včetně střechy nad hlavou a to aniž bychom se jakkoliv provinili anebo třeba onemocněli.

Všecko je nachystáno na naše zničení, lékařskou vědu nevyjímaje. Dnešní léky jsou vesměs jedy, které způsobují další nemoci a dělají z člověka věčného pacienta. Lékaři většinou neví nic o prevenci, nebyli k tomu vyškoleni, takže když řeknete, že berete B-komplex a vitamin C, tak se mohou obávat, aby vám to neublížilo. Přitom jsou vitamíny a minerály doplňkem naší stravy. Normálně bychom je brali s potravou, ale protože dnes se pole hnojí umělými hnojivy, které obsahují pouze 3-4 chemikálie z potřebných 99, naše strava je ochuzena.

Jak řekl jistý chytrák: *„já si nemůžu dát pivo. Ted' беру vitamíny, takže by mne mohla ranit mrtvice. Radši si dám jablíčko!“*

Když jdete k lékaři a tento zjistí, že máte vyšší tlak, tak vůbec nepátrá proč máte vyšší tlak. Jste ve stresu, nebo jste běžel do schodů? Máte mírnou teplotu, nebo zánět v těle? Ne, lékař nepátrá, není na něco takového ze škol vybaven. Namísto toho vám napíše pilulky proti vysokému tlaku, čímž léčí příznaky nemoci, ale ne nemoc samotnou. A tak dále.

Budování lepšího světa

Člověk pak skoro pochybuje, jestli je nový a lepší svět vůbec možný, ale nemůžeme předem lamentovat, když jsme se ani nepokusili ten nový, lepší svět nastolit. Nový a lepší svět a lepší světový systém je možný, když se o to přičiníme. Je pouze velice málo zásad, které kdybychom dodržovali, tak ten lepší svět tady máme velice rychle.

To hlavní je, že jak každý jednotlivec, tak celá lidská společnost musí být zodpovědná za své činy. Musíme se chovat tak, abychom se nemuseli stydět vstát a nahlas přiznat spoluúčast. Není to těžké, chce to pouze trochu přemýšlení než něco začneme, než něco vypustíme z úst, nebo než napřáhneme ruku k úderu.

S tím souvisí, že by si každý z nás měl uvědomit, že jak se chová k druhým, tak se budou druzí chovat k němu. Opět zde máme onen přírodní zákon: tlak a protitlak. Když pochopíme, že jak se do lesa volá, tak se z něho ozývá, náš život se okamžitě změní.

Mnozí volají po demokracii, ale to je snad to nejhorší řešení ze všech. Když 51% lidstva bude spokojeno, pořád zde ještě bude 49% těch, kteří mají opačný názor a kteří budou nešťastní. Je možné, že i kdyby byl pouze jeden jediný člověk nešťastný, nebo znevýhodněný rozhodnutím 99procentní většiny, tak to rozhodnutí není dobré. Dobré rozhodnutí dělá spokojené všechny.

Naše lidské tělo je dokonalý vzor spolupráce: všechny buňky spolu na sto procent spolupracují. Jedna podporuje druhou a nikdy nedělají rozhodnutí, která by byla ke škodě kterékoliv z nich, takže všechny, do poslední, prosperují. Nemoc vznikne, když je tato spolupráce něčím narušena. Může to být stres, zranění, šok a mnoho jiného. Takže spolupráce jednoho člověka s druhým je další zásada spokojeného života a lepší budoucnosti.

Příklad ze života

V Americe byl kdysi televizní pořad, který uváděl jistý Jerry Springer. Viděla jsem z něho pouze malý kousek a jen jednou. Bylo to opravdu hnusné. Jerry si na každé vysílání pozval do studia snad ten nejhorší spodek lidské společnosti. A pak nechal rozhořčenou manželku vyprávět, jak je jí manžel nevěrný, ale ona mu to oplatila, má touto dobou tři další milence. Chuděra, nevěděla, že Jerry pozval do studia i její tři milence a také jejího manžela, s jeho dvěma milenkami. Pozval i matku nešťastnice a kdekoho jiného.

Po chvíli se nevěrný manžel vyřítel ze zákulisí a zkoušel zhrzenou manželku ztlouct. Její matka ji statečně bránil, takže se radši dal do boje se třemi milenci své ženy, kteří už bojovali mezi sebou, zatím co matka zkoušela vyškrábat oči nápadnicím svého zetě. Byla z toho řádná rvačka, musely zakročit strážé a jednotlivé válčící osoby od sebe odtrhnout.

Nedávno se Jerry Springer, tou dobou už starý pán, přiznal na smrtelné posteli, že ho to příšerně mrzí, ale že se obává, že zničil morálku v Americe. No, naprosto ji nezničil, ale byl toho zničení podstatná část. Byli i jiní experti na degradaci lidstva, jako třeba radio hlasatel Howard Stern, který nešetřil vulgárními přezdívkami pro nikoho, kdo mu zrovna neseděl.

Rozděl a panuj

Tak jako Jerry Springer, stejně i Evropská unie spolu s Amerikou se všemožně snaží rozdělit lidstvo na skupiny, které spolu budou stále bojovat. Vymysleli si „Black Lives Matter,“ potom LGBTQ+ a transgenderismus, vytvářejí pohoršení mezi původními obyvateli země nevázanou emigrací z nežádoucích a neslučitelných zemí světa, zavedli desítky politických partají, které jedna druhou nemohou vystát, zvyšují ceny, aby v nás vytvořili nespokojenost. Nespokojenost vede ke vzteku a ten k nemocem. Napřed nám slíbili důchody, donutili nás si je poctivě předplácet a teď by chtěli abychom po dosažení důchodového věku zemřeli.

Vlády totiž rozkradly všechno, co ve státních pokladnicích bylo a teď neví, z čeho ty důchody platit. Na příklad u nás, v České republice, nerozumné hospodaření a nedostatek prozíravosti způsobily, že ty nejlepší podniky, které prosperovaly, byly za babku prodány cizákům, takže všechny výtěžky teď odchází do ciziny. Už prodali i nemocnice a mnohá jiná veřejná a kulturní zařízení. A dnes zkoušejí prodat i to poslední, co jim ještě zbývá a to jsou pošty.

Něco takového je holé šílenství chorých mozků, které z dálky za mořem, kdesi v Americe diktují našim zrádným politikům: „tak a teď honem do toho, ať to všechno rychle zničíme.“

Pošty musí být státní už proto, že je přes ně často převáděno státní tajemství, státní příkazy, státní peníze a jiné hodnoty. Jestliže dojde ke znárodnění pošt, tak dopadneme jako v Německu, kde už je znárodnili dříve. Na jedno město o 500 000 občanech je pak jedna pošta, nejvíc dvě, kde lidé stojí ve frontě hodiny a hodiny a čekají na nevrlou obsluhu.

Jsou různé drobné poštovní stanice v nejrůznějších obchodech, ale ty se často mění, zanikají a otevírají se nové, protože něco takového je pro obchod velice nevýhodné. Prodavači pak musí svůj čas dělit mezi náročné, složité a velice zodpovědné poštovní služby a prodej šatstva, nebo botů, zákusků či vlny na pletení, nebo čehokoliv jiného, co obchod vede.

Jako na příklad, stalo se jedné známé, že přišla na takovou obskurní poštu, která byla v autodílně. Mechanik od ní rukama od oleje přijal balíček, zvážil ho a ona zaplatila. Pak jí řekl: „hodte to tam někde ke dveřím, já mám špinavé ruce.“ Když namítla, že to někdo může ukrást, tak řekl aby se nebála, že si pro to brzy přijdou.

Tím pádem je dnes německá pošta nespolehlivá, pomalá, zásilky jsou vykrádány, velké množství z nich se ztratí a nikdo je nevypátrá. Tam, kde není dům snadno dostupný, anebo kde balíček trochu víc váží, nejsou zásilky vůbec doručovány, ale na poštovní schránku je nalepen lístek, aby si pro tu onu věc adresát přijel 20 km daleko.

[Ovšem pozor](#), proč bude snaha naše pošty zprivatizovat: IMF nedávno vydali upozornění pro investory, že v České republice jsou ještě nějaké podniky, vhodné k privatizaci. Údajně cizí investice přispěly k rozvoji průmyslu, i když inflace v r. 2022 byla 14,8%. Nejsem si jista, jestli se s tak vysokou inflací dá mluvit o nějakém rozvoji.

Sabotáž z vyšších míst

Naše touha po lepším světě a spokojenějším životě je sabotována všemi, kteří se nacházejí na vyšších vedoucích místech. Těchto lidí není mnoho, ale zjevně všichni patří do stejného klubu a tím pádem propagují tu stejnou, zhoubnou politickou linku. Jinými slovy, řezou si větev, na které sedí, ale ve své zaslepenosti, způsobené buď finančními úplatky, nebo ohromením nad vlastní mocí, to nechápou. Výjimek je velmi málo.

Sankce proti Rusku a proti mnoha dalším státům, firmám a jednotlivcům, způsobily obrovské škody těm, kteří je uvalili. Amerika se úspěšně potápí a asi proto kolem sebe kope vší silou, jaké je ještě schopna. Evropa už dávno narazila na zeď a dál to nejde, ale EU to odmítá přiznat. Bodejť, dobře placené pozice za nulovou zodpovědnost a nulové pracovní výsledky, něčeho takového se člověk nízkého charakteru nerad vzdává.

Do politiky se hrnou většinou lidé nižších charakterových vlastností. Často by nedokázali sestavit psí boudu podle osvědčeného návodu, takže naprázdno někde řečnit a mít za to hodně peněz je pro ně velice lákavé. Zodpovědnost nechápou, vyšší cíle nemají, stav národního hospodářství a prosperita je netrápí, takže překážky veškeré žádné.

Ti, kteří by vládli dobře a vedli by národ k úspěchu, ti do politiky nepůjdou, protože si uvědomují tu obrovskou zodpovědnost, kterou každá vedoucí pozice nese. Plně chápou, co by od nich bylo požadováno a dovedou si představit překážky, které by na ně čekaly.

Jsou ovšem výjimky, jako vždycky a všude. Jsou i lidé upřímní, kteří chtějí svému národu pomoci k lepší budoucnosti. A i když je jich poměrně málo, přesto se stále dál snaží prosadit dobré a prospěšné myšlenky. Můžeme být za ně a za jejich snahu vděční!

AUTOR: Jane Kaufman